

Valeriu Anania,
IMN EMINESCULUI
în nouăsprezece cânturi

**„Eminescu e sfântul preacurat
al ghersului românesc”**

Arghezi

Starea întâi

*E mult de când te 'nsinguri spre nopțile de-apoi
Mișcându-ți veșnicia prin spații și prin noi.
Intrăm cu tine 'n lume și parcă ieri ne-au fost
Năvoadele din care-ți făcurăm adăpost.
Enciclică serbare. Ne 'nvăluie în rotund.
Stâlpări de foc se-adună și 'n tine se pătrund.
Cenușile 'nserării pe slove ni le cerni
Umplându-le cu arderi din zorii tăi eterni.*

Treapta întâi

*Minunea lumii toată-i în ochii tăi oglindă.
Ies taine din vitralii și 'n soare se 'nfloresc.
Hotar cu ne 'nceputul, văzduhul pământesc
Aprinde roi de patimi când visul tău colindă
Imperii de tăcere din care cânturi cresc:*

*bucură-te 'ntrariparea gândului de-abia 'ntrupat
bucură-te somn în care munții 'n capete se bat
bucură-te corn de seară când se pleacă 'n vad gorunii
bucură-te logodirea lacului cu raza lunii
bucură-te cel ce nu știi ceasul bun pe unde-apucă
bucură-te Dor-de-Ducă!
bucură-te chip al ierbii îndrăgit de cer și ape
bucură-te undă 'n care stelele te simt aproape
bucură-te cutezanța vântului de-a fi subțire*

*bucură-te că 'nainte-ți neguri prind să se desfire
bucură-te 'nmugurire din gândire și din grai
bucură-te 'nveșnicirea Eminescului Mihai!*

Starea a doua

*Erai pe-atunci copilul cu plete zburătoare
Mirat de câte 'n lume din vis pot să coboare.
Intrau cu tine 'n fi'nță și 'n fruntea ta 'nvârstate
Nălucile din sânge cu veacuri lungi în spate.
Eresurile cărnii cu sufletu 'n răspăr
Se schimbă azi la față 'ntr'un singur adevăr.
Cine-ar putea să nege că 'n ochii tăi adânci
Undește învierea izvoarelor din stânci?*

Treapta a doua

*Miresme tari ți-adie pământul astei patrii.
Izvoarele suspină și codrii negri plâng.
Hai-hui pornești cu dorul, colinele se frâng,
Asiric ți se 'nchină ca niște idolatri
Inăii și Ceahlăii – și cerbii din Parâng.*

*bucură-te somn al brazdei roditor de spic înalt
bucură-te noapte-adâncă ce-și ia soarele cu-asalt
bucură-te bob de spumă bubuind prin besne sparte
bucură-te șoaptă 'n care se dau stâncile de-o parte
bucură-te că secunda 'n veacuri vaste se dezghină
bucură-te Rădăcină !
bucură-te trunchi al slavei drept și dârz prin viituri
bucură-te umbră largă cât o țară de păduri
bucură-te nor de aur peste dulce Românie
bucură-te prinț de rouă rourat în moarte vie
bucură-te că te 'mbie de sub glie sfânt alai
bucură-te 'nveșnicirea Eminescului Mihai!*

Starea a treia

*Elanurile ierbii sub calmele zăpezi
Mărturisescu-ți graba cu care te visezi
Ivit la fața lumii 'ntr'o singură durată.
Năpraznicele arderi strâng timpul ca 'ntr'o roată.
Erupi precum din scorburi diamantele 'n cunună.
Strigoii zburdă 'n soare, muțenia se răzbună.
Curg raze diamantine și ne sporesc de sus
Umbrind virginitatea cuvântului nespus.*

Treapta a treia

*Mustește toamna 'n codri – nemistuite ruguri –
Ieșindu-și dintru sine pe când în ea se 'nchide.
Hipnotice podgorii se-ascund în crisalide.
Aripile de mâine din vinuri dorm în struguri,
Imn tainic ce-ți preschimbă armurile 'n hlamide.*

*bucură-te 'ntrebătorul neștiutului tărâm
bucură-te că 'n lumina vetrei tale dogorâm
bucură-te-adeverirea celor ce ne par că mint
bucură-te pasul frunzei între-aramă și argint
bucură-te murmur palid al cuvântului nescris
bucură-te Prag Deschis !
bucură-te ritm al horei ce se-alege din hârjoană
bucură-te nimb subțire care faci din chip icoană
bucură-te geană-a zilei când o lume se desceată
bucură-te abur slobod prins în florile de gheață
bucură-te dimineață ce-și răsfață albul strai
bucură-te 'nveșnicirea Eminescului Mihai!*

Starea a patra

*Eminii și Aminii ni se 'ntâlnesc în mituri,
Mânați de începuturi, atrași de nesfârșituri.
Istorie și poveste se-adeveresc în carte,
Nicicând mai laolaltă și nici mai făr'de moarte.
Eroii 'nchipuirii și-ai vieților aieve
Străbat un singur geniu și sorb aceleași seve.
Cândva vom înțelege de ce – rotit șuvoi –*

Urcându-ne spre tine ne pogorâm în noi.

Treapta a patra

*Mulțimi trezite 'n spița strămoșilor iconici
Izbesc cu pumni de piatră 'n preaferecate porți.
Hrisoavele se 'nziuă din viața celor morți,
Aleargă 'n colb spre tine uitații de prin cronici,
Iar tu la curți de aur triumfător îi porți.*

*bucură-te buciumașul secolelor ne 'ndurate
bucură-te glas de-aramă ce prin neguri mari răzbate
bucură-te că-ți răspunde zvon de fluier și de trișcă
bucură-te că 'n Rovine osemintele se mișcă
bucură-te steag sub care vin norod după norod
bucură-te Nou Voivod!
bucură-te biruința armelor cuvântătoare
bucură-te că vitejii îți pun sceptrul la picioare
bucură-te bard ce schimbă halebardele 'n stindarde
bucură-te că din arcuri numai viersul sună 'n coarde
bucură-te stea ce arde în pieptar de tânăr crai
bucură-te 'nveșnicirea Eminescului Mihai!*

Starea a cincea

*Ești azi și vei fi mâine ce-ai fost întotdeauna,
Mai mult decât certarea ce ne-a 'mblânzit furtuna.
Imens la proră, zarea scrutând-o cu doi cremeni,
Năboiul greu de ape și veghea ni le 'ngemeni.
Epave 'ngreuiate de aur se scufundă;
Săraci ne știm, dar marea ni-i largă și rotundă.
Când Mircea Domnul însuși în zaua ta viază,
Unde-am găsi povață mai clară și mai trează?*

Treapta a cincea

*Menit ai fost să scaperi un verb de foc prin oameni.
Icnesc în furci mișeii, nebunii 'n cușcă rag,*

*Hienele 'ncolțite stau gata de arțag,
Abrașe că din toate 'n nimic nu li te-asameni.
Instanță ți-este vorba, condeiul tău, toiag.*

*bucură-te muștrătorul proștilor și făr'delegii
bucură-te grai prin care și-au râvnit puterea regii
bucură-te jude tânăr, nemitarnic și bărbat
bucură-te că 'mprejuru-ți stau toți Țepeșii la sfat
bucură-te că prin tine bunii de cei răi se-aleg
bucură-te Om întreg !
bucură-te bici pe cei ce limba neamului o spurcă
bucură-te spaima celor ce jucară țara 'n țurcă
bucură-te zeu ce 'nfruntă toate știmele 'n fruntarii
bucură-te că te-or teme hoții, găzii și samsarii
bucură-te cel ce-i sparii pe cezarii puși pe trai
bucură-te 'nveșnicirea Eminescului Mihai!*

Starea a șasea

*Egal cu tine însuți, la masa ta de brad
Mângâi garafa știrbă ca pe-un pocal de jad.
Ispite nu-ți treziră de slavă prin funingini
Nici idolii din piețe, nici larii carolingini.
Edenul tău e unde cărare n'au călăii:
Singurătatea lumii și cosmosul odăii.
Cerca-te-vom zadarnic în moarte, vocea ta
Uranic se detună și arde 'n agoră.*

Treapta a șasea

*Misterele femeiiucid și nasc imperii.
Izbânzi, înfrângeri, doruri și patimi omenești
Hangere-ți trec prin cuget, pumnale prin povești.
Ascunsă ca un cântec în bronzurile serii,
Iubirea ta-i vecernia din care le stârnești.*

*bucură-te 'mpătimitul frumuseții ne'nserate
bucură-te cel ce 'n codru i-ai pus dragostei cetate*

*bucură-te floare ninsă peste pletele bălaie
bucură-te dor ce 'ncarcă sfânta noptilor văpaie
bucură-te boare caldă peste trupuri ca o haină
bucură-te Vis-de-Taină !
bucură-te însetatul sărutării suferinde
bucură-te jind pe care gura dulce nu-l cuprinde
bucură-te limpezime de fântână și năstrapă
bucură-te că nu-i pânză de izvoare să te 'ncapă
bucură-te ochi de apă ce-și adapă guri de rai
bucură-te 'nveșnicirea Eminescului Mihai!*

Starea a șaptea

*Erotică-am numi-o lucirea ta pe ape –
Miraj nocturn – de n'am ști că-i rază din Agape.
Iubita care 'n brațul străinului se frânge
Nu-i poate da durerii decât porniri nătânge.
Există 'n frigul cosmic o clipă făr' să degeri?:
Seninul unei alte mai 'nalte înțelegeri.
Cu cât ești mai Luceafăr, cu-atât ești și Părinte;
Uitaseși pentru-o clipă, El ți-a adus aminte.*

Treapta a șaptea

*Mărunte lumi se 'nalță, curg stelele prin cetini,
Inelele se leagă 'n ghirlande de minuni.
Hyperion, ce patimi te-aleargă prin genuni,
Atât de vii, că zborul nu-i chip să ți-l încetini?
Iertăm în tine totul, tu încă nu te 'mbuni.*

*bucură-te neodihna vântului culcat prin vrejuri
bucură-te că te-ațâță șuier, spulber și vârtejuri
bucură-te amintirea lumilor de peste soare
bucură-te că tot cerul în făptura ta tresare
bucură-te sfânt nesațiu să cuprinzi ce-i necuprins
bucură-te Zbor Nestins!
bucură-te drum de aur către Steaua-ne Polară
bucură-te că durata doar adâncul ți-o măsoară*

*bucură-te cel ce fulgeri dincolo de timp și schime
bucură-te din răpirea neajunsă 'n veac de nime'
bucură-te 'n Cincizecime și 'nălțime de-Adonai
bucură-te 'nveșnicirea Eminescului Mihai!*

Starea a opta

*Eonul asfințește din ostenite pleoape
Mărindu-ți umbra lungă pe câmpuri și pe ape.
Ins de-o vecie, fructul e floarea dintr-o zi
Nuntită 'n vis și 'ntoarsă 'n bobocul ce-o porni.
Efluviile stirpei în tine ni se-adună
Supuse și slăvite ca laurii 'n cunună.
Cuceritor de spații, ne dăruie pe pământ
Uimirea de-a cuprinde o lume 'ntr'un cuvânt.*

Treapta a opta

*Martiriul de-a te naște nu 'ncapă în osândă,
Izbeliștile vieții sunt viața 'n sinea ei.
Haiduc al suferinței, în codrul tău de tei
Adii din doina frunzei neliniște născândă –
Incertă și fecundă ca luna 'n funigei.*

*bucură-te rob al trudei și-al sudorilor de sânge
bucură-te cel ce 'n noapte noaptea paginii o 'nfrânge
bucură-te 'mblânzitorul de cuvinte 'n herghelii
bucură-te cel ce graiul într'un spic de pană-l ții
bucură-te lupta slovei cu 'nțelesul ei deplin
bucură-te Dulce Chin!
bucură-te colb de aur între filele ne 'ntoarse
bucură-te ceară scursă din lumina care-o arse
bucură-te turn de veghe până 'n ceru 'n care stărui
bucură-te apă 'naltă ce 'n cascade largi te năruie
bucură-te cel ce-i dăruie fiecărui tot ce ai
bucură-te 'nveșnicirea Eminescului Mihai!*

Starea a noua

*Ecouri destrămate par vechile geneze.
Mormânt cu plod, în tine 'nceputurile-s treze.
Incendii calme parcă ar vrea să despresoare
Neprihănite doruri timide 'n așteptare.
Efemerida nopții ți-aruncă 'n ploi de stele
Seminte ne 'ncercate, grădini să faci din ele.
Culegem floare-albastră și știm că ni s'a scris
Ursita de-a ne 'ntoarce cu tine 'n paradis.*

Treapta a noua

*Mirunsă frunte. Logos în treapta lui înaltă.
Iluminată stemă 'n vecia unui neam.
Harismă 'n deznădejdea sub care ne 'nclinam
Amurgului. Cu viii și morții laolaltă
Ieșimu-ți în nuntire prin sfânt epitalam:*

*bucură-te 'nflăcărare adunată 'ntr'o scânteie
bucură-te strop de rouă revărsat în curcubeie
bucură-te ram pe care stelele 'n ciorchin roiră
bucură-te alăută 'n zbor cu strunele spre liră
bucură-te văz lăuntric ce 'n auzul alb se 'nscie
bucură-te Poezie !
bucură-te 'ntregul nostru ce prin secolii s'a tot frânt
bucură-te darul pâinii de-a se 'ntoarce în cuvânt
bucură-te ne 'mpărțirea inimii ce ni se 'mparte
bucură-te bucurie din adânc și de departe
bucură-te cel ce 'n moarte printr'o carte ni te dai
bucură-te 'nveșnicirea Eminescului Mihai!*

Starea a zecea

*Extazele cernelii doar tu ni le 'nfiori,
Mihaiul nostru unic și-al unicei splendori.
Izvoade noi de-am strânge, tot am culege 'n cale
Norocul de-a-l petrece pe-al tău din ale tale.*

*Eternă stalagmită din stea stalactitară,
Statura ta ne-adună sub cer și peste țară.
Cuvântul tău din ziuă-l purtăm cu noi prin ere,
Ușure ca 'ntr'o moarte și greu ca 'ntr'o 'nviere.
(Valeriu Anania **IMN EMINESCULUI** în nouăsprezece cânturi, Cartea
Românească, 1992, p.5-23).*